

MÜ'MİN SÛRE-İ ŞERİF'İ

(40. Sûre)

(Mekke döneminde inmiştir. 85 âyettir.)

Bismillâhirrahmânirrahîm.

- 1.** Hâ. Mîm.
- 2.** Kitab'ın indirilmesi Azîz ve her şeyi en iyi bilen Allah katındandır.
- 3.** O; günahı bağışlayan, tevbe kabul eden, cezası şiddetli, lütfu bol olandır. O'ndan başka ilâh yoktur. Dönüş yalnız O'nadır.
- 4.** Kâfirlerden başkası Allah'ın âyetleri hakkında mücadele etmez. Onların şehirlerde gezip dolaşmaları seni aldatmasın.
- 5.** Onlardan önce Nuh kavmi ve onlardan sonraki topluluklar da (peygamberlerini) yalanlamış, her ümmet kendi peygamberini yakalamaya azmetmişti. Bâtılı hakkın yerine koymak için mücadele etmişlerdi. Bunun üzerine ben de onları yakaladım. Cezalandırmam nasılmış gör!
- 6.** Kâfirlerin cehennemlik olduklarına dair Rabbinin sözü böylece gerçekleşmişti.
- 7.** Arş'ı taşıyan ve onun çevresinde bulunanlar Rablerini hamd ile tesbih ederler. O'na iman ederler ve müminler için de mağfiret dilerler. (Şöyle derler): "Ey Rabbimiz! Senin rahmetin ve ilmin her şeyi kuşatmıştır. Tevbe edip senin yoluna uyanları bağışla, onları cehennem azabından koru."
- 8.** "Ey Rabbimiz! Onları da, onların atalarından, eşlerinden ve nesillerinden iyi olan kimseleri de kendilerine vâdettiğin Adn cennetlerine koy. Şüphesiz Azîz ve Hakîm olan sensin!"
- 9.** "Onları kötülüklerden koru! Sen kimi kötülüklerden korursan, o gün muhakkak ki onu rahmetine mazhar etmiş olursun. İşte bu en büyük kurtuluştur."
- 10.** Kâfirlere şöyle seslenilir: "Allah'ın buğzu, sizin kendi kendinize olan buğzunuzdan elbette daha büyüktür. Çünkü siz imana dâvet edildiniz de inkâr ederdiniz."
- 11.** Onlar: "Ey Rabbimiz! Bizi iki defa öldürdün, iki defa dirilttin. Günahlarımızı itiraf ettik. Bir daha (bu ateşten) çıkmaya yol var mıdır?" derler.
- 12.** Bunun sebebi şudur: "Zira siz bir Allah'a çağırıldığınız zaman inkâr ederdiniz, O'na ortak koşulunca inanırdınız. Bugün hüküm, yücelerin yücesi ulu Allah'ındır."
- 13.** O Allah ki, size âyetlerini gösteriyor ve sizin için gökten rızık indiriyor. Fakat O'na yönelmiş olanlardan başkası ibret almaz.
- 14.** Kâfirlerin hoşuna gitmese de, siz Allah'a, dini yalnız O'na hâlis kılarak duâ edin.
- 15.** Dereceleri yükselten Arş'ın sahibi Allah, kavuşma gününün dehşetini haber vermek için, kendi emrinden olan ruhu kullarından dilediğine indirir.

16. O gün onlar meydana çıkarlar. Onların hiçbir şeyi Allah'a gizli kalmaz. Bu gün mülk kimindir? Tek ve kahhar olan Allah'ındır!

17. O gün herkese kazandığının karşılığı verilir. O gün kimseye haksızlık yapılmaz. Şüphesiz ki Allah hesabı çabuk görendir.

18. Resulüm! Onları o yaklaşan güne karşı uyar. Öyle bir gün ki, yürekleri ağızlarına gelir ve kederlerinden yutkunur dururlar. Zâlimlerin ne bir dostu ne de sözü dinlenecek bir şefaathçısı vardır.

19. Allah gözlerin hâin bakışını, göğüslerin gizlediği her şeyi bilir.

20. Allah hak ile hüküm verir. O'nu bırakıp taptıkları ise, hiçbir şeyle hüküm veremezler. Şüphesiz ki Allah işitendir, görendir.

21. Onlar yeryüzünde gezip kendilerinden öncekilerin nasıl bir âkibete uğradıklarını görmüyorlar mı? Onlar kendilerinden daha kuvvetli ve eserler bakımından kendilerinden daha üstün idiler. Böyleyken Allah onları günahları ile yakaladı ve onları Allah'tan koruyan da olmadı.

22. Bunun sebebi, peygamberleri kendilerine apaçık delillerle geldikleri halde, inkâr etmeleri idi. Allah da onları tutup yakalayiverdi. Muhakkak ki O kuvvetlidir, cezalandırması pek şiddetlidir.

23. Andolsun ki biz Musa'yı âyetlerimizle ve apaçık bir delil ile gönderdik.

24. Firavun'a, Hâmân'a ve Kârun'a. Onlar: "Bu çok yalancı bir sihirbazdır!" dediler.

25. O, katımızdan kendilerine hakkı getirince: "Onunla beraber iman edenlerin oğullarını öldürün, kadınlarını sağ bırakın." dediler. Halbuki kâfirlerin tuzağı ne olursa olsun daima boşa çıkar.

26. Firavun: "Bırakın beni, Musa'yı öldüreyim! (O varsın) Rabbine yalvarsın! Çünkü ben onun, sizin dininizi değiştireceğinden, yahut yeryüzünde fesat çıkaracağından korkuyorum."

27. Musa dedi ki: "Ben, hesap gününe inanmayan her kibirliden, benim de Rabbim sizin de Rabbiniz olan Allah'a sığınırım."

28. Firavun'un âilesinden olup imanını gizleyen mümin bir adam dedi ki: "Rabbim Allah'tır, diyen bir adamı mı öldüreceksiniz? Halbuki o Rabbinizden size apaçık mucizelerle gelmiştir. Eğer yalancı ise yalanı kendisinedir. Eğer doğru sözlü ise, sizi tehdit ettiklerinin bir kısmı başınıza gelebilir. Doğrusu Allah, haddi aşan, yalancı olan kimseyi doğru yola iletmez."

29. "Ey kavmim! Bugün memlekette hükümlanlık sizindir, başta olanlar sizsiniz. Amma Allah'ın hışmı bize gelip çatarsa, kim bizi Allah'ın hışmından kurtarır?" Firavun dedi ki: "Ben size yalnızca kendi görüşümü söylüyorum ve size ancak doğru yolu gösteriyorum."

30. İman eden adam dedi ki: "Ey kavmim! Doğrusu sizin için, (peygamberleri yalanlayan) toplulukların uğradıkları bir günün benzerinden korkuyorum."

31. "Nuh kavminin, Âd, Semud ve onlardan sonra gelenlerin durumu gibi. Allah kullarına zulmetmek istemez."

- 32.** "Ey kavmim! Âh-u figân gününden sizin hesabınıza korkuyorum."
- 33.** "Arkanıza dönüp kaçacağınız gün, Allah'a karşı sizi himaye eden bulunmaz. Allah'ın saptırdığını doğru yola getirecek yoktur."
- 34.** Andolsun ki daha önce Yusuf da size apaçık deliller (mucizeler) getirmişti. Onun size getirdiği şeyler hakkında da kuşkulanıp durmuştunuz. Hatta o vefat edince: "Bundan sonra Allah aslâ bir peygamber göndermez." dediniz. İşte Allah, haddi aşan şüpheli kimseleri böyle şaşırır.
- 35.** Onlar kendilerine gelmiş hiçbir delil olmadığı halde Allah'ın âyetleri hakkında tartışılar. Gerek Allah katında gerek iman edenlerin yanında bu davranışa karşı kızgınlık ve öfke büyümüştür. Allah, büyüklük taslayan her zorbanın kalbini işte böyle mühürler.
- 36.** Firavun dedi ki: "Ey Hâmân! Bana yüksek bir kule yap. Belki yollara erişirim."
- 37.** "Göklerin yollarına erişirim de Musa'nın ilâhını görürüm. Doğrusu ben onu yalancı sanıyorum." Böylece Firavun'a yaptığı kötü iş güzel gösterildi ve doğru yoldan saptırıldı. Firavun'un tuzağı tamamen boşa çıktı.
- 38.** İman eden adam dedi ki: "Ey kavmim! Siz bana uyun ki size doğru yolu göstereyim."
- 39.** "Ey kavmim! Bu dünya hayatı ancak geçici bir menfaattan ibarettir. Ahiret ise, devamlı olarak durulacak yerdir."
- 40.** Kim bir kötülük işlerse, ancak onun misliyle cezalandırılır. Erkek olsun kadın olsun, kim de inanmış bir mümin olarak amel-i sâlih işlerse, işte onlar cennete girerler ve orada hesapsız olarak rızıklandırılırlar.
- 41.** "Ey kavmim! Bu başıma gelen nedir? Ben sizi kurtuluşa çağırıyorum, siz beni ateşe çağırıyorsunuz!"
- 42.** "Siz beni Allah'ı inkâr etmeye ve hakkında bilgim olmayan şeyi O'na ortak koşmaya çağırıyorsunuz; ben ise sizi Aziz olan, bağışlaması çok olan Allah'a çağırıyorum."
- 43.** "Sizin beni kendisine ibadete çağırdığınız şeylerin, ne dünyada ne de âhirette hiçbir dâvet gücü yoktur. Hepimizin dönüşü Allah'adır. Bütün haddi aşanlar şüphesiz ki cehennemliklerdir."
- 44.** "Size söylemekte olduklarımı yakında hatırlayacaksınız. Ben işimi Allah'a havale ediyorum. Şüphesiz ki Allah kullarını görmektedir."
- 45.** Nihayet Allah onu, onların kurmak istedikleri tuzakların kötülüklerinden korudu. Firavun'un kavmini ise o kötü azap kuşatıverdi.
- 46.** Onlar (kabirlerinde kıyamet gününe kadar) sabah-akşam ateşe sunulurlar. Kıyamet koptuğu gün de: "Firavun hanedânını azabın en çetinine sokun!" denilir.
- 47.** Ateşin içinde birbirleriyle çekişip tartışırken; güçsüz ve zayıf olanlar, büyüklük taslayanlara: "Biz size uymuştuk. Şimdi ateşin birazını olsun bizden savabilir misiniz?" derler.
- 48.** O büyüklük taslayanlar: "Doğrusu hepimiz bunun içindeyiz. Allah kulları arasında vereceği hükmü verdi." derler.

49. Ateşte bulunanlar cehennemın bekçilerine: "Rabbinize yalvarın, hiç değilse bir gün olsun azabımızı biraz hafifletsin." derler.

50. Bekçiler: "Size peygamberleriniz açık açık delillerle (mucizelerle) gelmemiş miydi?" derler. Onlar da: "Evet gelmişti." derler. Bekçiler: "O halde kendiniz yalvarın." derler. İnkârcıların yalvarışı şüphesiz boşunadır.

51. Şüphesiz ki biz peygamberlerimize ve iman edenlere, hem dünya hayatında, hem de şâhitlerin dikildiği günde yardım ederiz.

52. O gün zâlimlere özür beyan etmeleri hiçbir fayda sağlamaz. Lânet onlarıdır, en kötü yurt da onlarındır.

53. Andolsun ki biz Musa'ya hidayet verdik ve İsrâiloğullarına da o Kitab'ı miras bıraktık.

54. Sağlam akıl sahipleri için bir doğruluk rehberi ve bir öğüt olmak üzere.

55. Resulüm! Sabret! Çünkü Allah'ın vaadi gerçektir. Günahının bağışlanmasını iste! Rabbinin akşam sabah hamd ile tesbih et!

56. Kendilerine verilmiş kesin bir delil ve salâhiyet olmaksızın, Allah'ın âyetleri üzerinde tartışanların gönüllerinde hiç şüphe yok ki aslâ erişemeyecekleri bir büyüklük taslamaktan başka bir şey yoktur. Öyleyse sen Allah'a sığın. Şüphesiz ki O işitendir, görendir.

57. Göklerin ve yerin yaratılması, elbette ki insanların yaratılmasından daha büyük bir şeydir. Fakat insanların çoğu bilmezler.

58. Körle gören, iman edip sâlih amel işleyenlerle kötülük yapan bir olmaz. Ne de az düşünüyorsunuz!

59. Kıyamet saati mutlaka gelecektir, bunda aslâ şüphe yoktur. Fakat insanların çoğu inanmıyor.

60. Rabbiniz buyurdu ki: "Bana duâ edin, duânıza icabet edeyim. Bana ibadet etmeyi kibirlerine yediremeyenler, alçaltılmış olarak cehenneme gireceklerdir."

61. Rabbiniz Allah O'dur ki, geceyi dinlenesiniz diye, gündüzü de görmeniz için yaratmıştır. Şüphesiz ki Allah insanlara karşı lütufkârdır. Fakat insanların çoğu şükretmezler.

62. İşte Rabbiniz Allah budur. O her şeyin yaratıcısıdır. O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. O halde nasıl olup da döndürülüyorsunuz?

63. Allah'ın âyetlerini inkâr edenler işte böyle döndürülür.

64. O Allah ki yeryüzünü sizin için durulacak yer, göğü de kubbeli bir çatı yaptı. Size şekil verdi, sonra da şekillerinizi güzelleştirdi. Temiz şeylerden size rızık verdi. İşte Rabbiniz olan Allah budur, âlemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir!

65. O Hayy'dır (ezelî ve ebedî hayat ile bâkidir). O'ndan başka ilâh yoktur. O halde dinde ihlâs ve samimiyet erbabı olarak O'na duâ edin. Hamd âlemlerin Rabbine mahsustur.

66. De ki: "Bana Rabbimden apaçık deliller gelince, ben sizin Allah'ı bırakıp da o taptıklarınıza ibadet etmekten kesinlikle men olundum ve bana âlemlerin Rabbine teslim olmam emredildi."

67. O Allah ki, sizi topraktan yarattı. Sonra nutfeden, sonra kan pıhtısından meydana getirdi. Sizi bir bebek olarak dünyaya çıkarıyor. Sonra güçlü kuvvetli bir çağa erişiyorsunuz. Sonra da yaşlanıp ihtiyarlıyorsunuz. Kiminiz daha önce vefat ettirilirsiniz, kiminiz de belli bir süreye ulaşırsınız. Belki artık düşünürsünüz.

68. Dirilten ve öldüren O'dur. Bir işin olmasını diledi mi, ona sadece "Ol!" der, o da oluverir.

69. Allah'ın âyetleri üzerinde tartışanları görmez misin? Nasıl da döndürülüyorlar?

70. Onlar Kitab'ı (Kur'an'ı) ve peygamberlerimizle gönderdiklerimizi yalanlayanlardır. Pek yakında bilecekler!

71. Boyunlarında demir halkalar ve zincirler olduğu halde sürükleneceklerdir.

72. Kaynar suyun içinde. Sonra da ateşte yakılacaklardır.

73. Sonra da onlara denilecektir ki: "Ortak koştuklarınız nerede?"

74. "Allah'tan başka." Derler ki: "Bizden uzaklaştılar. Zaten biz önceleri hiçbir şeye tapmıyorduk." İşte Allah kâfirleri böyle şaşırtır.

75. Bu, sizin yeryüzünde haksız yere şımarmanızdan, aşırı derecede sevinip böbürlenmenizden ötürüdür.

76. Ebedî olarak içinde kalmak üzere girin cehennem kapılarından! O kendini beğenmişlerin yerleşip kalacakları yer ne kötüdür!

77. Resulüm! Onun için sen sabret! Allah'ın vaadi şüphesiz ki gerçektir. Onlara vâdettiğimiz azabın bir kısmını sana göstersek de veya seni alsak da, nihayet onların dönüşü bize olacaktır.

78. Andolsun ki senden önce de peygamberler gönderdik. Sana onların kimini anlattık, kimini de anlatmadık. Hiçbir peygamber Allah'ın izni olmadan herhangi bir âyeti (mucizeyi) kendiliğinden getiremez. Allah'ın emri gelince de hak ile hükmolunur ve bâtili seçenler o zaman hüsrana uğrarlar.

79. Allah kimine binersiniz, kiminden yiyesiniz diye sizin için hayvanları yarattı.

80. Onlarda sizin için daha başka faydalar da vardır. Gönüllerinizdeki bir arzuya onlara binerek ulaşırsınız. Hem onların hem gemilerin üstünde taşınırsınız.

81. Allah size âyetlerini (delillerini) gösteriyor. Artık Allah'ın âyetlerinden (delillerinden) hangisini inkâr edebilirsiniz?

82. Onlar yeryüzünde gezip de kendilerinden önce geçmiş kimselerin sonlarının nasıl olduğuna bakmazlar mı? Onlar bunlardan daha çok, daha kuvvetli ve yeryüzündeki eserleri bakımından daha sağlam idiler. Fakat kazandıkları şeyler kendilerine aslâ fayda vermemiştir.

83. Peygamberleri onlara apaçık delilleri getirince, kendilerinde olan ilim ile gururlandılar. Alaya aldıkları şey onları kuşatıverdi.

84. Artık o çetin azabımızı gördüklerinde: "Bir olan Allah'a inandık, O'na ortak koştığımız şeyleri de inkâr ettik." dediler.

85. Fakat çetin azabımızı gördükleri zaman iman etmiş olmaları kendilerine bir fayda vermeyecektir. Kulları hakkında Allah'ın önceden beri geçmiş olan sünneti (âdeti) budur. İşte kâfirler o zaman hüsrana uğramışlardır.

Sûre 41